

[Finansministeren.]

begrænset, at det samme gælder børneantallet, og at det beløb, hvormed skatten nedsættes, vil være ubetydeligt, set i forhold til vedkommendes samlede skattetilsvær.

Når aldersgrænsen er foreslået sat til 16 år, skyldes det flere grunde. For de 15-åriges vedkommende vil der hyppigt være tale om fortsat skolegang; det er jo nu mere og mere almindeligt, at børn fortsætter skolegangen til mellemkoleeksamen, realksamen eller lignende eksamen, altså udover det 14. år. Der vil indenfor de 15-åriges kreds være et forholdsvis mindre antal, der har midler til at bekoste deres eget underhold. Og det synes mig af hensyn til de kommende overvejelser vedrørende en eventuel børnetilskudsordning ønskeligt, at man ikke nu forhøjer aldersgrænsen udover det 16. år. Som jeg tidligere har anført, er man i Sverige blevet stående ved en aldersgrænse på 16 år, og det ville være heldigst ikke at foregribe noget på dette punkt.

De foreslåede ændringer vil få virkning også for den fælleskommunale indkomstskat. Forhøjelsen af fradragsbeløbet vil for statskatten og den fælleskommunale skat betyde et provenutab på henholdsvis ca. 10 mill. kr. og ca. 3 mill. kr., medens provenutabet som følge af aldersgrænsens forhøjelse til det 16. år vil blive henholdsvis ca. 2 mill. kr. og ca. ½ mill. kr.

Bestemmelsen i lovens § 5 blev indført ved ligningsloven for skatteåret 1948—49. Den går ud på, at der i selve skatteansættelsen indrømmes et nedslag for nedsat erhvervsnevne for personer, der ved skatteårets begyndelse oppebærer eller er kendt berettiget til at oppebære aldersrente, invaliderente eller hjælp til kronisk syge i henhold til forsorgslovens § 247 og § 248, eller som på nævnte tidspunkt ville være fyldt 65 år. Nedslaget er betinget af, at vedkommendes skattepligtige indkomst ikke overstiger de i loven fastsatte maksimalindkomstbeløb. Da nedslaget foretages i selve skatteansættelsen, får det virkning såvel for indkomstskatten til staten og den fælleskommunale udligningsfond som for kommuneskatten. Nedslaget beregnes uden hensyn til, om den pågældende efter skatsskatte-lovens regler betragtes som forsørger eller ikke, men det kan aldrig overstige forskellen mellem vedkommendes skattepligtige indkomst og maksimalindkomstbeløbet.

Medens der ikke er foreslået nogen ændring i reglerne principielle indhold, er maksimalindkomstbeløbene og nedslagsbeløbene foreslået noget forhøjet. Dette skyl-

des, som det nærmere er anført i bemærkningerne til lovforslaget, at rentemodtagerne i 1949 vil få en noget højere indkomst som følge af stigning i renten med tillæg og et noget lavere skattefradrag. Maksimalindkomst- og nedslagsbeløb er søgt fastsat således, at der for forsørgernes vedkommende i det store og hele ikke fremkommer nogen skattestigning for 1950—51. Når der for ikke-forsørgeres vedkommende er foreslået en noget stærkere forhøjelse af de nævnte beløb, skyldes dette ønsket om til en vis grad at udligne den ret betydelige forskel i beskatningen for forsørgere og ikke-forsørgere, som vedblivende kan fremkomme i nogle tilfælde. Denne forskel virker navnlig stødende, hvor forsørgeren er enligstillet, f. eks. enke eller enkemand.

De foreslåede ændringer til § 5 vil for statskassen medføre et indtægtstab på ca. 1 mill. kr., hvortil kommer et noget større provenutab for udligningsfonden og kommunerne.

Tilbage står så kun at omtale det forslag til ændring, som går ud på, at visse af hovedstadens omegnskommuner bliver ligestillede med København og Frederiksberg i henseende til de skattefri fradrag, d. v. s. at de bliver optaget i gruppen med de højeste fradrag.

Der er 3 fradrag, for hvilke områdeinddelingen har betydning, nemlig fradraget efter forsørgerstilling, børnefradraget og det særlige nedslag for rentemodtagere og personer over 65 år. De 2 sidstnævnte fradrag har jeg lige omtalt, de fastsættes i *ligningsloven*. Reglerne om fradraget efter forsørgerstilling findes i *udskrivningsloven* — det blev, som jeg før bemærkede, forhøjet ved den sidste udskrivningslov.

Ændringen i områdeinddelingen er nu foreslået, forsåvidt angår de 2 forhold, som ligningsloven giver regler om. Gennemføres dette forslag, vil der ved forelæggelsen af udskrivningsloven for det kommende skatteår blive foreslået en tilsvarende ændring for fradraget efter forsørgerstilling.

Det forslag, der her er fremsat, tilsigter en løsning af et spørgsmål, der adskillige gange har været på tale. Det har været rejst af flere af omegnskommunerne, ikke mindst af Gentofte kommune. For Gentoftes vedkommende har de gældende regler på dette område en mærkelig blandet karakter. Gentofte er sidestillet med København og Frederiksberg med hensyn til nedslagsreglen for rentemodtagere og personer over 65 år. Gentofte har ligeledes samme børnefradrag som København og Frederiksberg, forsåvidt angår den fælleskommunale skat, men der-